

De raad van de gemeente Woerden,
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 28 augustus 2012,
gelet op artikel 8 lid 1 onder d, artikel 8 lid 2 onder b en artikel 36 van de Wet werk en bijstand,
besluit vast te stellen de

Verordening langdurigheidstoelage 2012-A gemeente Woerden.

Artikel 1 – Begrippen

- 1 Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand, de Algemene wet bestuursrecht en de Gemeentewet.
- 2 In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a) de wet: de Wet werk en bijstand.
 - b) het college: het college van burgemeester en wethouders van Woerden
 - c) peildatum: de datum waarop in enig jaar het recht op de langdurigheidstoelage ontstaat.
 - d) referteperiode: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum.
 - e) inkomen: het inkomen als bedoeld in artikel 32 van de wet. In afwijking hiervan wordt een bijstandsuitkering voor de beoordeling van het recht op langdurigheidstoelage als inkomen gezien.

Artikel 2 – Langdurig, laag inkomen

Aan de in artikel 36, eerste lid, van de wet gestelde voorwaarde van het langdurig hebben van een laag inkomen is voldaan als het inkomen gedurende de referteperiode gemiddeld niet hoger is dan 110 procent van de bijstandsnorm die voor de belanghebbende van toepassing is of zou zijn.

Artikel 3 – Hoogte van de langdurigheidstoelage

- 1 De langdurigheidstoelage bedraagt per jaar een bedrag gelijk aan 38% van het bedrag genoemd in artikel 21 van de wet, verhoogd met de maximale toelage als bedoeld in artikel 25, lid 2 van de wet, naar boven afgerond op een veelvoud van € 10,00.
- 2 Voor de toepassing van het eerste lid is de situatie op de peildatum bepalend.
- 3 Indien één van de gehuwden op de peildatum is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage ingevolge artikel 11 of artikel 13 lid 1 van de wet komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een langdurigheidstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.

Artikel 4 – Uitvoering

- 1 De uitvoering van deze verordening berust bij het college.
- 2 Met betrekking tot de uitvoering van deze verordening stelt het college beleidsregels vast waarbij in ieder geval nadere invulling wordt gegeven aan het begrip “geen uitzicht op inkomensverbetering” als bedoeld in artikel 36 lid 1 van de wet.

Artikel 5 – Inwerkingtreding en overgangsrecht

- 1 Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag nadat deze is bekendgemaakt en werkt terug tot 1 januari 2012.
- 2 De Verordening langdurigheidstoelage 2012 gemeente Woerden, vastgesteld op 26 april 2012 wordt ingetrokken op de datum waarop deze verordening in werking treedt.

Artikel 6 – Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening langdurigheidstoelage 2012-A gemeente Woerden.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Woerden in zijn openbare vergadering gehouden op 27 september 2012.

Griffier

Voorzitter

Toelichting Verordening langdurigheidstoeslag

Algemeen

Bij invoering van de WWB in 2004 is de langdurigheidstoeslag in het leven geroepen voor mensen die langdurig van een laag inkomen hebben moeten leven waardoor hun financiële reserves zijn verdampt en er geen middelen meer zijn voor het doen van grote uitgaven. Sinds 2009 is de langdurigheidstoeslag gedecentraliseerd waardoor gemeenten de mogelijkheid hebben voor het invullen van eigen beleid.

Op grond van artikel 8 lid 1 onderdeel d WWB dient de gemeenteraad bij verordening regels vast te leggen met betrekking tot het verlenen van een langdurigheidstoeslag. Deze regels dienen in ieder geval betrekking te hebben op de hoogte van de langdurigheidstoeslag en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan het begrip langdurig en laag inkomen zoals dat in artikel 36 lid 1 WWB wordt gebruikt. Sinds 1 januari 2012 is in de WWB bepaald dat in ieder geval geen sprake is van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm.

De wet geeft gemeenten nadrukkelijk de mogelijkheid de langdurigheidstoeslag ook van toepassing te laten zijn op werkenden met een laag inkomen. Er is gekozen om deze groep niet uit te sluiten.

Vanwege de aanscherping WWB en de invoering van de huishoudinkomentoets heeft de gemeenteraad op 26 april 2012 de Verordening langdurigheidstoeslag 2012 vastgesteld waarin rekening werd gehouden met het aantal meerderjarigen in een gezin. Nu de Wet afschaffing huishoudinkomestoets in werking is getreden, is de huishoudinkomestoets met terugwerkende kracht vanaf de invoeringsdatum 1 januari 2012 weer afgeschaft. De bijzondere bepalingen in de verordening die zien op gezinnen zijn daardoor overbodig geworden. Daarom is weer een nieuwe verordening waarin de langdurigheidstoeslag wordt toegekend aan de alleenstaande, de alleenstaande ouder of de gehuwden zoals die begrippen luiden na afschaffing van de huishoudinkomestoets. Dit betekent dat deze verordening inhoudelijk gelijk is aan de Verordening langdurigheidstoeslag 2009.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de WWB, Awb of Gemeentewet niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook deze verordening moet worden gewijzigd.

Lid 2 onderdeel c: peildatum

Met peildatum wordt de (eerste) datum bedoeld waarop de belanghebbende aan de voorwaarden voor het recht op langdurigheidstoeslag voldoet. Deze datum kan in het verleden liggen. De peildatum is dus niet de aanvraagdatum.

Lid 2 onderdeel e: inkomen

Met betrekking tot het begrip 'inkomen' is een van de WWB afwijkende definitie opgenomen. Nu de wetgever de gemeenteraad opdracht heeft gegeven om in de verordening regels te geven met betrekking tot het begrip 'langdurig en laag inkomen', is de gemeenteraad bevoegd om dit begrip voor de toepassing van artikel 36 lid 1 WWB nader te definiëren. Met de gebruikte definitie wordt aangesloten bij de in de bestaande uitvoeringspraktijk gehanteerde (en ook door de wetgever bedoelde) invulling van het begrip inkomen in artikel 36 lid 1 WWB.

Artikel 2

Refertetermijn

Sinds 2009 wordt een refertetermijn gehanteerd van 36 maanden. Als belanghebbenden 3 jaar op een minimum inkomen aangewezen zijn geweest, is er over het algemeen niet veel reserveringsruimte over. Deze termijn sluit ook aan bij de impliciet door de wetgever gegeven termijn. De minimumleeftijd van 21 jaar in combinatie met het feit dat iemand vanaf een leeftijd van 18 jaar voor de WWB een zelfstandig rechtssubject kan zijn, leidt tot de conclusie dat ook de wetgever aan een dergelijke refertetermijn heeft gedacht toen de langdurigheidstoeslag werd gedecentraliseerd. Gemeenten hadden immers ook de ervaring dat de oude refertetermijn van vijf jaar als te lang werd ervaren.

Laag inkomen

Het begrip laag inkomen wordt ingevuld als een inkomen dat tijdens de referteperiode gemiddeld niet hoger is dan 110% van de bijstandsnorm. Dit is sinds 2009 ons beleid. Bij de beoordeling of iemand aan de voorwaarden voor langdurigheidstoeslag voldoet, wordt het gemiddelde inkomen over de referteperiode in aanmerking genomen. Dit is mede ingegeven door doelmatigheidsoverwegingen; het beoordelen van jaarinkomens (aan de hand van jaaropgaven) is immers eenvoudiger dan het controleren van alle salaris- of uitkeringsspecificaties over een periode van drie jaar. Naast administratieve lastenverlichting voor de klant en de uitvoerders heeft middeling van inkomsten ook tot gevolg dat iemand bij wisselend inkomen de langdurigheidstoeslag niet meteen hoeft te verliezen omdat lagere inkomens tijdens de referteperiode kunnen compenseren voor hogere. Wel bepaalt artikel 36 lid 6 van de wet sinds 1 januari 2012 dat het inkomen op de peildatum niet hoger kan zijn dan 110% van de bijstandsnorm (was voorheen 120%). Dit is in de beleidsregels verwerkt.

Artikel 3

Lid 1 hoogte van de langdurigheidstoeslag

In dit artikel wordt de hoogte van de toeslag geregeld. Daarbij wordt uitgegaan van een percentage van de toepasselijke bijstandsnorm. Hierdoor hoeft het bedrag van de toeslag niet jaarlijks aangepast te worden aan de wijziging van de normbedragen van de WWB. De genoemde percentages komen overeen met de bedragen zoals die golden tot 1 januari 2009.

Lid 3 bijzondere situaties

In het derde lid wordt een regeling overeenkomstig artikel 24 WWB gegeven voor situaties waarin bij gehuwden één van beide partners is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoeslag ingevolge artikel 11 of artikel 13 lid 1 WWB. In die artikelen is de uitsluiting geregeld van personen die geen geldige verblijfsstatus hebben of die zijn gedetineerd, die langdurig verblijf houden in het buitenland, jonger zijn dan 18 jaar of hun dienstplicht vervullen. De WWB voorziet niet in een afwijzingsgrond voor de rechthebbende echtgenoot, terwijl daarentegen het toekennen van het bedrag voor gehuwden in dergelijke situaties niet opportuun is. NB: Dit derde lid ziet enkel op de situatie dat er bij een echtgenoot sprake is van een uitsluitingsgrond op grond van artikel 11 of artikel 13 lid 1 WWB. Indien één van beide gehuwden niet in aanmerking komt voor het recht op langdurigheidstoeslag wegens het niet voldoen aan de voorwaarden als genoemd in artikel 36 WWB of in deze verordening, hebben beide echtgenoten geen recht op langdurigheidstoeslag. Het recht op langdurigheidstoeslag komt gehuwden immers gezamenlijk toe. Zij moeten daarom ook allebei, zowel afzonderlijk als gezamenlijk aan de voorwaarden voldoen zoals het hebben van een langdurig laag inkomen.

Artikel 4

Hoewel strikt genomen niet noodzakelijk wordt in de verordening vermeld dat het college beleidsregels vaststelt ten behoeve van de uitvoering van het verstrekken van langdurigheidstoeslag. Invulling van het criterium "geen uitzicht op inkomensverbetering" dat weliswaar in de wet is opgenomen, maar niet valt onder de verordeningsplicht, wordt in de beleidsregels vastgelegd.

Artikel 5

Bij de inwerkingtreding van deze verordening is aangesloten bij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel "Afschaffing huishoudinkomenstoets." (kamerstuk 33.277)